

รายงานผล

โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ "การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้
ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ
(ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA)"
ระหว่างวันที่ ๗ - ๙ มีนาคม ๒๕๖๘
ณ ห้องประชุมพวงทอง อาคารศรีปากพูน
วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช

ดำเนินโครงการโดย
งานหลักสูตรการเรียนการสอน
ฝ่ายวิชาการ

คำนำ

รายงานผลการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) เป็นการรวบรวมผลการดำเนินงานและประมวลผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการทุกฝ่าย ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน และขอขอบคุณคณะกรรมการฝ่ายประเมินและสรุปผลทุกท่านที่เสียสละเวลา กำลังกาย และกำลังใจ จนทำให้การประเมินโครงการครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารประเมินผลการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) ฉบับนี้ จะสามารถเป็นข้อมูลในการพัฒนาวิชาชีพ พัฒนาครูอย่างเต็มรูปแบบต่อไป

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
รายงานการประเมินผล	
บทที่ ๑ บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	๑
วัตถุประสงค์	๒
เป้าหมาย	๒
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม	๒
ระยะเวลาการดำเนินโครงการ	๒
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๒
ผลผลิต (Output)	๒
ผลลัพธ์ (Outcome)	๓
ผลกระทบ (Impact)	๓
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๔
ยุทธศาสตร์ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๔
ภารกิจและนโยบาย	๕
ระบบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานอาชีพ	๗
มาตรฐานอาชีพ	๘
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการ	๑๐
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๑๐
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๐
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๐
การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๒
ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	๑๒
ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ ฯ	๑๓
บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๖
สรุปผลการวิจัย	๑๖
ข้อเสนอแนะอื่นๆ	๑๗

ภาคผนวก

ขออนุญาตปรับแผน ฯ

โครงการดำเนินงานตามโครงการ

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงการ

ประมวลภาพ

แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

บรรณานุกรม

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ

จากประกาศคณะกรรมการการคุรุสภาเรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๕๖๒(<https://www.kroobannok.com/๒๑๓๔๓>) ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูประกอบด้วยมาตรฐานต่าง ๆ จำนวน ๑๒ มาตรฐาน ประกอบด้วย ด้านมาตรฐาน ที่ ๑ ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ มาตรฐานที่ ๒ ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน มาตรฐานที่ ๓ มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ มาตรฐานที่ ๔ พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง มาตรฐานที่ ๕ พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มาตรฐานที่ ๖ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลลัพท์ที่เกิดแก่ผู้เรียน มาตรฐานที่ ๗ รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ มาตรฐานที่ ๘ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน มาตรฐานที่ ๙ ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ มาตรฐานที่ ๑๐ ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน มาตรฐาน ที่ ๑๑ แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา และ มาตรฐานที่ ๑๒ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ในทุกสถานการณ์ ซึ่งหากผู้สอนมีมาตรฐานวิชาชีพทั้ง ๑๒ มาตรฐานย่อมจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และเจตคติ (Attitude) ซึ่งการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ ได้นั้น จะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีสมรรถนะทั้งนี้เพราะว่า สมรรถนะ (Competency) คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง (Job Roles) ให้ประสบความสำเร็จ (อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์, ๒๕๔๗ : ๖๑ และจิรประภา อัครบวร (ออนไลน์) โดยเฉพาะสมรรถนะของระบบคุณวุฒิวิชาชีพซึ่งเป็นระบบที่รับรองความรู้ความสามารถและทักษะของบุคคล ในการทำงานตามมาตรฐานอาชีพนั้น ซึ่งหากผู้สอนทำการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ ย่อมจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้เรียนเพราะจะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของโลกอาชีพ หรือตลาดแรงงานอีกทั้งจะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่กล่าวว่า ผลผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูงเพื่อการพัฒนาประเทศ และ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติฉบับปรับปรุง ข้อที่ ๔.๔ การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน/การฝึกอบรมตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ข้อย่อย ๓) พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน/การฝึกอบรมให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ ที่มีการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมในการทำงานจริง และยึดโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

ดังนั้น วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช จึงเห็นสมควรที่จะดำเนินการจัดทำโครงการ การ อบรม เชิงปฏิบัติการ การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้อง กับการประเมิน วิชยฐานะ PA) วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนา ให้ครูผู้สอนที่มีความสนใจ ใฝ่รู้ ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่ สอดคล้องกับการประเมินวิชยฐานะ PA มีความรู้ มีทักษะและมีความเป็นครู ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการวาง แผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะให้กับผู้เรียนของตนเองต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ได้อย่างถูกต้อง

๑.๒.๒ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ได้อย่างถูกต้อง

๑.๒.๓ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ในการนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงตามอาชีพต่อไป

๑.๓ เป้าหมาย

๑.๓.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

คณะครูวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช จำนวน ๕๔ คน

๑.๓.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๑.๓.๒.๑ คณะครูวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช ที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ มีความเข้าใจ มีทักษะและมีความเป็นครู ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA เพื่อที่จะนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงตามมาตรฐานอาชีพต่อไป

๑.๓.๒.๒ คณะครู วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช ที่เข้ารับการฝึกอบรม สามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในครั้งนี้

แบบสอบถามเพื่อประเมินการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA)

๑.๕ ระยะเวลาการดำเนินโครงการ

วันที่ ๗ – ๙ มีนาคม ๒๕๖๘

๑.๖ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA

๑.๖.๒ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ในการนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงตามอาชีพ

๑.๗ ผลผลิต (Output)

คณะครูวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช เข้าร่วมการฝึกอบรม จำนวน ๕๔ คน

๑.๘ ผลลัพธ์ (Outcome)

๑.๘.๑ คณะครู วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช ที่เข้าร่วมรับการฝึกอบรมมีความรู้ มีความเข้าใจ มีทักษะและมีความเป็นครู ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA เพื่อจะนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงตามมาตรฐานอาชีพต่อไป

๑.๘.๒ คณะครู วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช เข้าร่วมรับการฝึกอบรม สามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างน้อย ๑ หน่วยต่อไป

๑.๙ ผลกระทบ (Impact)

๑.๙.๑ คณะครู วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและมีความเป็นครู ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA

๑.๙.๒ คณะครู วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) โดยคณะผู้จัดทำได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิสัยทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประเทศตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

พันธกิจ

๑. จัดและส่งเสริมและพัฒนาการอาชีวศึกษา และการอบรมวิชาชีพ ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ
๒. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล
๓. ขยายโอกาสทางการศึกษาสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม
๔. เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยีของประเทศ
๕. สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ
๖. วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
๗. ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีศักยภาพสูงขึ้นและมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ

๒. ยุทธศาสตร์ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

“ยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาแบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน”

๑. การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
 - ๑.๑ ขับเคลื่อนการดำเนินงานศูนย์บริหารเครือข่ายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (Center of Vocational Manpower Networking Management : CVM) และความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) เพื่อการพัฒนากำลังคนตามบริบทเชิงพื้นที่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ
 - ๑.๒ พัฒนาสมรรถนะอาชีพในทักษะอนาคต (Future Skills) โดยการ Up-Skill Re-Skill และ New-Skill และการเป็นผู้ประกอบการ ภายใต้ศูนย์พัฒนาอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ (Career & Entrepreneurship Center : CEC)
 - ๑.๓ สร้างความเข้มแข็งระบบความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการ ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นและมีคุณภาพ
๒. การยกระดับพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน
 - ๒.๑ ยกระดับคุณภาพอาชีวศึกษาแบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐานในภาพรวมของจังหวัด โดยใช้ Big Data กำลังคนในพื้นที่ สอดคล้องตามความต้องการกำลังคนและทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ
 - ๒.๒ ขับเคลื่อนการดำเนินงานศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคีเขตพื้นที่ เพื่อการยกระดับคุณภาพอาชีวศึกษาแบบองค์รวมโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน

๒.๓ พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ การสะสมหน่วย การเรียนรู้ (Credit Bank) และการต่อยอดองค์ความรู้และสมรรถนะใหม่หรืออาชีพใหม่ (New Job/Future Job)

๒.๔ พัฒนาทักษะวิชาชีพผู้เรียนอาชีวศึกษาผ่านการฝึกประสบการณ์และการปฏิบัติงานจริง มีศักยภาพในการพัฒนานวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรองรับมาตรฐานอาชีพผู้สำเร็จอาชีวศึกษา

๒.๕ ขยายโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้กับเยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการอย่างครอบคลุมเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

๒.๖ พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีในสถาน ประกอบการปัจจุบัน การใช้และสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ทันสมัยในโลกดิจิทัลและโลกอนาคต

๒.๗ ยกระดับการดำเนินงานโครงการห้องเรียนอาชีพ ทั้งในรูปแบบหลักสูตรอาชีพระยะสั้นและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอาชีพที่ผู้เรียนสายสามัญสามารถนำหน่วยกิตไปใช้ในการศึกษาต่อสายอาชีพหรือนำไปสู่การประกอบอาชีพได้

๒.๘ ยกระดับการดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fixit Center) และเพิ่มประสิทธิภาพแอปพลิเคชันช่างอาชีวะ “ช่างพันธุ์ R อาชีวะซ่อมทั่วไทย” ให้เข้าถึงและครอบคลุมการให้บริการแก่ประชาชน

๓. การกิจและนโยบาย

การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๙ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้

๑) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ กำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานโดย

- ๑) รักษาเป้าหมายผู้เรียนในระดับ ปวช. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนในระดับ ปวส.
- ๒) ลดปัญหาการออกกลางคัน โดยวางเป้าหมายให้ลดลงร้อยละ ๕ ด้วยการป้องกัน/ดูแลรายบุคคล การวิจัยพัฒนา แก้ไขปัญหาวิทยาลัย/รายสาขาวิชา การวิเคราะห์แก้ปัญหาเชิงระบบ กลุ่มเป้าหมายใน ๕๐ วิทยาลัยที่มีปัญหาการออกกลางคันสูง
- ๓) จัดการเรียนการสอนในระดับพื้นที่และภาพรวมตามความต้องการในแต่ละสาขา
- ๔) เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบโควตา
- ๕) เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผู้มีส่วนสำคัญต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในเชิงรุก ซึ่งได้แก่นักเรียน และผู้ปกครอง

๒) ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

- ๑) จัดอาชีวศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ สาขาอาชีพ การขยายกลุ่มเป้าหมาย
- ๒) จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาในรูปแบบกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่มจังหวัดและกรุงเทพมหานคร รวม ๑๙ สถาบัน และสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคละ ๑ แห่ง จำนวน ๔ แห่ง
- ๓) จัดตั้งสถานศึกษาอาชีวะอำเภอในกลุ่มอำเภอขึ้นหนึ่ง
- ๔) ส่งเสริมการจัดอาชีวะชายแดนใต้สู่สันติสุข ศูนย์ฝึกอบรมอาชีวะ อาชีวะสองระบบ และการจัดหลักสูตรอาชีวะท้องถิ่น และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส

๕) มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาที่เป็นนโยบายรัฐบาล และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการจัดอาชีวศึกษา เฉพาะทาง อาทิ ปีโตรเคมี การสร้างเขตรุ่นใหม่ คริวไทยสู่ครัวโลก พลังงานทดแทนโลจิสติกส์/รถไฟ ความเร็วสูง อัญมณี ยานยนต์ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ท่องเที่ยว/โรงแรม ฯลฯ

๖) ขยายกลุ่มเป้าหมายอาชีวศึกษาในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอาชีวศึกษา เพื่อคนพิการ อาชีววัยแรงงาน อาชีวสูงวัย อาชีวเพื่อสตรี อบรมระยะสั้น/ตลาดนัดอาชีพ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพื่อต่อยอดและพัฒนาทักษะทั้ง Upgrade Skills และ Re Skills ร่วมจัดอาชีวศึกษาในสถานพินิจ เรือนจำ ค่ายทหาร และ อปท. ฯลฯ

๗) สนับสนุนให้หน่วยงาน/องค์กร ร่วมจัดอาชีวศึกษาซึ่งได้แก่ สถานประกอบการ อปท. และภาคเอกชนจากสาขาอาชีพต่างๆ ฯลฯ

๘) จัดอาชีวศึกษาทางเลือก อาชีวะทายาท วิทยาลัยอาชีวศึกษาฐานวิทยาศาสตร์ อาชีวะอินเตอร์ และอาชีวะเทียบโอนประสบการณ์

๙) เพิ่มช่องทางการเรียนอาชีวศึกษาด้วย อาชีวะทางไกล และเครือข่ายวิทยุเพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ (R-radio network)

๓) ยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา

๑) ระดับสถานศึกษา และระดับห้องเรียน ส่งเสริมคุณภาพและสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษาโดย

- พัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง Constructionism, Project Based Learning Authentic Assessment, การเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์จากการเรียนในสถานที่จริง/สถานการณ์จริง อาทิ Fix It Center และกรณีภัยพิบัติ

- พัฒนาระบบนิเทศ การจัดการความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์จากครูรุ่นพี่สู่ครูรุ่นใหม่ (นิเทศภายใน) และการนิเทศทางไกล

- สร้างความเข้มแข็งการประกันคุณภาพภายใน สนับสนุนให้ทุกวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกระดับดีมาก และเตรียมพร้อมรับการประเมินระดับสากล

- ยกระดับคุณภาพสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้เป็นตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งตามความต้องการของพื้นที่ และการให้บริการกลุ่มเป้าหมายพิเศษ อาทิ คนพิการ, วัยทำงาน, สูงวัย, สตรี ฯลฯ

- ใช้ ICT เพื่อการเรียนการสอน สนับสนุนความพร้อมในด้าน Hardware สื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมการประกวดสื่อ/สื่อออนไลน์ และจัดตั้งวิทยาลัยต้นแบบการใช้ ICT เพื่อการเรียนการสอน

- พัฒนาครู สร้างเครือข่ายครู Social Media และ Network สนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ

- จัดหาสื่อ/หนังสือ วัสดุฝึก อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ทันสมัยและเพียงพอ

๒) ระดับผู้เรียน ยกระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งสมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ (Function Competency) โดยใช้ V-NET การประเมินด้านมาตรฐานวิชาชีพ และการประเมินระดับห้องเรียน สร้างเสริมทักษะอาชีพในอนาคตด้วยกิจกรรมองค์การวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม วิถีประชาธิปไตย ความมีวินัย เสริมสร้างทักษะชีวิต ความสามารถด้านนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์

การเป็นผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะการคิดบนพื้นฐาน Competency Based Technology Based Green Technology และ Creative economy รวมทั้งการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรมและการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อาทิ สุภาพบุรุษอาชีพ ลูกเสือ กีฬา และการป้องกัน/แก้ไขการทะเลาะวิวาท

๓) เตรียมผู้เรียนสู่การเป็นประชาคม ASEAN โดยการเพิ่มจำนวนสถานศึกษา English Program (EP) Mini English Program (MEP) ทุกจังหวัด ใช้หลักสูตร/สื่อต่างประเทศ สนับสนุน การฝึกงานต่างประเทศ/บริษัทต่างประเทศและในประเทศ ยกย่องทักษะด้านภาษาอังกฤษ ในงานอาชีพ ส่งเสริม การเรียนรู้ภาษาประเทศคู่ค้า จัดระบบ Sister School ทุกประเทศใน ASEAN

๔) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

๑) ด้านบริหารทั่วไป ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ได้แก่ Web Portal, E-office และ Data based รวมทั้งการปรับภาพลักษณ์เชิงบวก

๒) ด้านงบประมาณ ใช้แนวทาง Strategic Performance, Based Budgeting: SPBB และ Formula Funding โดยการจัดงบประมาณตามความจำเป็นพื้นฐาน ความเสมอภาค และตาม นโยบาย, การกระจายอำนาจจัดซื้อจัดจ้าง, จัดหางบประมาณค่าสาธารณูปโภคและค่าจ้างครูให้เพียงพอ

๓) ด้านบริหารงานบุคคล สร้างเครือข่ายครู/สมาคมวิชาชีพ จัดหาลูกจ้าง พนักงานราชการให้เพียงพอ รวมทั้งการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของสถาบันการอาชีวศึกษา

๔) ด้านการสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนา การจัดอาชีวศึกษา ดังนี้

- องค์กร/สมาคมวิชาชีพ สมาอุตสาหกรรม สมาหอการค้า กระทรวง แรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ ในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี การฝึกงาน ฯลฯ
- ประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน
- องค์กรระหว่างประเทศ ได้แก่ VOCTECH, CPSC /APACC, SEARCA และ UNIVOC ฯลฯ
- ประเทศต่างๆในภูมิภาคของโลก ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน อิสราเอล ญี่ปุ่น เดนมาร์ก เยอรมัน ฯลฯ

๔. ระบบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานอาชีพ

“ระบบคุณวุฒิวิชาชีพ” ถูกพัฒนาขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อการรับรอง “สมรรถนะ” ของกำลังคนตามมาตรฐานอาชีพ เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจและ อุตสาหกรรม “ระบบคุณวุฒิวิชาชีพ” เป็นกระบวนการรับรอง เพื่อให้บุคคลได้รับการยอมรับใน ความรู้ ทักษะ ตลอดจนความสามารถ และได้รับ “คุณวุฒิวิชาชีพ” ที่สอดคล้องกับสมรรถนะประสบการณ์และความรู้ และใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในสายอาชีพของตนในอนาคต โดย “คุณวุฒิวิชาชีพ” สามารถเทียบเคียง และเชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิอื่นๆ ของประเทศได้

“มาตรฐานอาชีพ” หมายความว่า การกำหนดระดับสมรรถนะของบุคคลในการประกอบ อาชีพ โครงการจัดทำมาตรฐานอาชีพ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ มีการดำเนินงานในการศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ รวมทั้ง ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพหรือ กลุ่มวิชาชีพในการจัดทำมาตรฐานอาชีพ กล่าวคือ ต้องการที่จะให้การรับรอง ความรู้ ความเชี่ยวชาญและ ทักษะทางด้านวิชาชีพ โดยกำหนดระดับสมรรถนะของบุคคลให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันประเทศ

๕. มาตรฐานอาชีพ

การพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพในประเทศไทย นำไปสู่การพัฒนาและยกระดับกำลังคน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยสถาบันฯ มีภารกิจในการดำเนินการสร้างการเรียนรู้ต่อระบบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานอาชีพให้เป็นที่รู้จัก พร้อมทั้งผลักดันให้เกิดความตระหนักถึงประโยชน์ของระบบคุณวุฒิวิชาชีพ สนับสนุนให้กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพ มีส่วนร่วมในการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพให้สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ของประเทศ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา สถาบันฝึกอบรม สถานประกอบการ และหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ ให้มีการเผยแพร่การใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพ และนำมาตรฐานอาชีพและสมรรถนะสนับสนุนการทำงาน ไปใช้เพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในแต่ละสาขาวิชาชีพ

๖. มาตรฐานอาชีพ มีดังนี้

๖.๑ กลุ่มอุตสาหกรรม

- สาขาวิชาชีพการเชื่อมอุตสาหกรรม
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมก่อสร้างและการผังเมือง
- สาขาวิชาชีพอัญมณี เครื่องประดับ และโลหะมีค่า
- สาขาวิชาชีพการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมเซรามิกและเครื่องเคลือบ
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมดิจิทัล
- สาขาวิชาชีพบริการอุตสาหกรรม
- สาขาวิชาชีพผลิตภัณฑ์ยางพารา
- สาขาวิชาชีพพลังงานและพลังงานทดแทน
- สาขาวิชาชีพหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ
- สาขาวิชาชีพสิ่งแวดล้อมและสารอันตราย
- สาขาวิชาชีพสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมการพิมพ์
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมปิโตรเลียมและ ปิโตรเคมี
- สาขาวิชาชีพผลิตชิ้นส่วนยานยนต์
- สาขาวิชาชีพวิศวกรรมชีวการแพทย์
- สาขาวิชาชีพเทคโนโลยีชีวภาพ
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลและโลหะการ
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมผลิตและแปรรูปเหล็ก
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมพลาสติก
- สาขาวิชาชีพไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- สาขาวิชาชีพอุตสาหกรรมบันเทิง

๖.๒ กลุ่มบริการ

- สาขาวิชาชีพการกีฬา
- สาขาวิชาชีพการท่องเที่ยว การโรงแรม ภัตตาคาร และร้านอาหาร
- สาขาวิชาชีพบริการการศึกษา วิจัย และภาษา
- สาขาวิชาชีพธุรกิจโฆษณาประชาสัมพันธ์และสื่อสารมวลชน

- สาขาวิชาชีพการออกแบบและสร้างสรรค์
- สาขาวิชาชีพขนส่งชุมชน
- สาขาวิชาชีพธุรกิจเสริมสวยและเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย
- สาขาวิชาชีพการบิน
- สาขาวิชาชีพธุรกิจค้าปลีก
- สาขาวิชาชีพธุรกิจจัดประชุมและนิทรรศการ
- สาขาวิชาชีพธุรกิจบริการ
- สาขาวิชาชีพธุรกิจภาพถ่าย
- สาขาวิชาชีพธุรกิจหนังสือและสิ่งพิมพ์
- สาขาวิชาชีพธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
- สาขาวิชาชีพบริการสุขภาพ
- สาขาวิชาชีพธุรกิจสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ
- สาขาวิชาชีพอนุรักษ์งานศิลปหัตถกรรมและงานพื้นบ้าน
- สาขาวิชาชีพระบบขนส่งทางราง
- สาขาวิชาชีพโลจิสติกส์
- สาขาวิชาชีพบริหารงานบุคคล
- สาขาวิชาชีพบริหารทรัพย์สิน
- สาขาวิชาชีพบริการยานยนต์
- สาขาวิชาชีพรักษาความปลอดภัย
- สาขาวิชาชีพธุรกิจจัดการพื้นที่สีเขียว
- สาขาวิชาชีพการบรรเทาสาธารณภัย
- สาขาวิชาชีพการเดินเรือ

๖.๓ กลุ่มเกษตร

- สาขาวิชาชีพเกษตรกรรม

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการ

การประเมินผลแบบสอบถามเพื่อประเมินโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) มีรายละเอียดดังนี้

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมอบรมโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) และกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินผลการจำแนกออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบประเมินสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น การเลือกตอบ (Check – list) ดังนี้

๑. เพศ

๒. สถานภาพ

๓. อายุ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) ดังนี้

๔.๕๐ – ๕.๐๐

หมายถึง

มากที่สุด

๓.๕๐ – ๔.๕๙

หมายถึง

มาก

๒.๕๐ – ๓.๕๙

หมายถึง

ปานกลาง

๑.๕๐ – ๒.๕๙

หมายถึง

น้อย

๑.๐๐ – ๑.๕๙

หมายถึง

น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจากจำนวน ผู้เข้าร่วมโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) จำนวน ๔๗ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละและค่าเฉลี่ย (Mean) โดยค่าเฉลี่ยสามารถแปลความหมาย ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๔.๕๐ – ๕.๐๐ หมายถึง	มากที่สุด
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๓.๕๐ – ๔.๔๙ หมายถึง	มาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๒.๕๐ – ๓.๔๙ หมายถึง	ปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๑.๕๐ – ๒.๔๙ หมายถึง	น้อย
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๑.๐๐ – ๑.๔๙ หมายถึง	น้อยที่สุด

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) สามารถสรุปตามขั้นตอน ในการดำเนินงาน ดังนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๔.๑.๑ ตาราง แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

สถานภาพ	จำนวน	ค่าร้อยละ
ชาย	๑๔	๒๙.๘๐
หญิง	๓๓	๗๐.๒๐
รวม	๔๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๒๐ และเพศชายจำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐

๔.๑.๒ ตาราง แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ค่าร้อยละ
ผู้บริหาร	๒	๔.๓๐
ข้าราชการครู	๑๖	๓๔.๐๐
ลูกจ้างประจำ/พนักงานราชการครู	๕	๑๐.๖๐
ครูพิเศษสอน	๑๗	๓๖.๒๐
เจ้าหน้าที่	๗	๑๔.๙๐
รวม	๔๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) ส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพครูพิเศษสอน จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๐ รองลงมาอยู่ในสถานภาพ ข้าราชการครู จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๐๐ น้อยที่สุดอยู่ในสถานภาพผู้บริหาร จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๐

๔.๑.๒ ตาราง แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าร้อยละ
๒๕ - ๓๕ ปี	๒๐	๔๒.๖๐
๓๖ - ๔๕ ปี	๑๒	๒๕.๕๐
๔๖ - ๕๕ ปี	๑๔	๒๙.๘๐
๕๖ ปีขึ้นไป	๑	๒.๑๐
รวม	๔๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) ส่วนใหญ่อายุระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖๐ รองลงมาอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๕ ปี จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐ น้อยที่สุดอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๐

๔.๒ ตอนที่ ๒ ข้อมูลการใช้ทรัพยากรและขั้นตอนการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA)

๔.๒.๑.ตารางที่ ๑ แสดงค่า $\bar{X}$ และ S.D. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านการอบรม

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
๑. การฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ได้อย่างถูกต้อง	๔.๓๒	๐.๗๐	มากที่สุด
๒. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ได้อย่างถูกต้อง	๔.๒๓	๐.๗๐	มากที่สุด
๓. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA	๔.๑๑	๐.๗๐	มาก
๔. มีความรู้และความเข้าใจในการอบรม	๔.๑๙	๐.๖๕	มาก
๕. ท่านได้รับประโยชน์จากการอบรมมาก / น้อย เพียงใด	๔.๓๒	๐.๗๖	มากที่สุด
รวม	๔.๒๓	๐.๖๑	มากที่สุด

จากตารางที่ ๑ พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านการอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๒๓ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๑ ($\bar{X} = ๔.๒๓$, S.D = ๐.๖๑) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ท่านได้รับประโยชน์จากการอบรมมาก / น้อย เพียงใด อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๖ ($\bar{X} = ๔.๓๒$, S.D = ๐.๗๖) รองลงมารายการการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ได้อย่างถูกต้องอยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๐ ($\bar{X} = ๔.๓๒$, S.D = ๐.๗๐) น้อยที่สุดรายการผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๑๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๐ ($\bar{X} = ๔.๑๑$, S.D = ๐.๗๐)

๔.๒.๒.ตารางที่ ๒ แสดงค่า $\bar{X}$ และ S.D. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดโครงการ
การอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ
(ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านวิทยากร

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
๑. ความสามารถในการถ่ายทอด / สื่อสาร / ความเข้าใจ	๔.๓๒	๐.๗๒	มากที่สุด
๒. การเรียงลำดับบรรยายเนื้อหาได้ครบถ้วน	๔.๓๐	๐.๖๒	มาก
๓. ผู้สื่อประกอบการนำเสนอของวิทยากร	๔.๓๘	๐.๖๔	มากที่สุด
๔. ใช้เวลาเหมาะสมมาก / น้อย เพียงใด	๔.๐๒	๐.๘๙	มาก
๕. ความพึงพอใจในวิทยากรโดยภาพรวม	๔.๓๖	๐.๖๔	มาก
รวม	๔.๒๗	๐.๖๐	มากที่สุด

จากตารางที่ ๑ พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการ
ประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านวิทยากร อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๒๗ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๐.๖๐ ($\bar{X} = ๔.๒๗$, S.D = ๐.๖๐) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ สื่อประกอบการนำเสนอของ
วิทยากร อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๔
($\bar{X} = ๔.๓๘$, S.D = ๐.๖๔) รองลงมารายการความพึงพอใจในวิทยากรโดยภาพรวม อยู่ในระดับ
ความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๓๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๔ ($\bar{X} = ๔.๓๖$, S.D = ๐.๖๔)
น้อยที่สุดรายการการใช้เวลาเหมาะสมมาก / น้อย เพียงใด อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๐๒
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๙ ($\bar{X} = ๔.๐๒$, S.D = ๐.๘๙)

๔.๒.๓.ตารางที่ ๓ แสดงค่า $\bar{X}$ และ S.D. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดโครงการ การอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านสถานที่ / อุปกรณ์สื่อ โสต / อาหาร

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
๑. สถานที่มีความเหมาะสม	๔.๓๖	๐.๗๓	มากที่สุด
๒. ความพร้อมของอุปกรณ์ สื่อ โสต เพื่อการอบรม	๔.๔๕	๐.๖๕	มากที่สุด
๓. อาหารมีความเหมาะสม	๔.๑๙	๐.๗๔	มาก
รวม	๔.๓๓	๐.๖๓	มากที่สุด

จากตารางที่ ๑ พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านสถานที่ / อุปกรณ์สื่อ โสต / อาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๓๓ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๓ ($\bar{X} = ๔.๓๓$, S.D = ๐.๖๓) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ความพร้อมของอุปกรณ์ สื่อ โสต เพื่อการอบรม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๔๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๕ ($\bar{X} = ๔.๔๕$, S.D = ๐.๖๕) รองลงมารายการสถานที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๓ ($\bar{X} = ๔.๓๖$, S.D = ๐.๗๓) น้อยที่สุดอาหารมีความเหมาะสม อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๑๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๔ ($\bar{X} = ๔.๑๙$, S.D = ๐.๗๔)

๔.๒.๔.ตารางที่ ๔ แสดงค่า $\bar{X}$ และ S.D. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดโครงการ การอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านความรู้ของผู้เข้าอบรมและการนำความรู้ไปใช้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
๑. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ ก่อน การอบรม	๓.๖๘	๑.๑๖	มากที่สุด
๒. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม	๔.๓๐	๐.๖๖	มากที่สุด
รวม	๓.๙๘	๐.๘๐	มากที่สุด

จากตารางที่ ๑ พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านความรู้ของผู้เข้าอบรมและการนำความรู้ไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๓.๙๘ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๐ ($\bar{X} = ๓.๙๘$, S.D = ๐.๘๐) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๖ ($\bar{X} = ๔.๓๐$, S.D = ๐.๖๖) รองลงมารายการความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ ก่อน การอบรม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๓.๖๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๑๖ ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D = ๑.๑๖)

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) ปรากฏผลดังนี้

๑. ข้อมูลทั่วไป : ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๒๐ และเพศชาย จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐ ส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพครูพิเศษสอน จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๐ รองลงมาอยู่ในสถานภาพ ข้าราชการครู จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๐๐ น้อยที่สุดอยู่ในสถานภาพผู้บริหาร จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๐ และส่วนใหญ่อายุระหว่าง ๒๕ – ๓๕ ปี จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖๐ รองลงมาอายุระหว่าง ๔๖ – ๕๕ ปี จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐ น้อยที่สุดอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๐

๒. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับภาพรวมค่าเฉลี่ยการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านการอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๒๓ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๑ ($\bar{X} = 4.23, S.D = 0.61$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ท่านได้รับประโยชน์จากการอบรมมาก / น้อย เพียงใด อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๖ ($\bar{X} = 4.32, S.D = 0.76$) รองลงมารายการการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA ได้อย่างถูกต้องอยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๐ ($\bar{X} = 4.32, S.D = 0.70$) น้อยที่สุดรายการผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ ด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๑๑ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๐ ($\bar{X} = 4.11, S.D = 0.70$)

๓. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับภาพรวมค่าเฉลี่ยการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านวิทยากร อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๒๗ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๐ ($\bar{X} = 4.27, S.D = 0.60$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ สื่อประกอบการนำเสนอของวิทยากร อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๔ ($\bar{X} = 4.38, S.D = 0.64$) รองลงมารายการความพึงพอใจในวิทยากรโดยภาพรวม อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๓๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๔ ($\bar{X} = 4.36, S.D = 0.64$) น้อยที่สุดรายการการใช้เวลาเหมาะสมมาก / น้อย เพียงใด อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๐๒ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๙ ($\bar{X} = 4.02, S.D = 0.89$)

๔. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับภาพรวมค่าเฉลี่ยการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านสถานที่ / อุปกรณ์สื่อ โสต / อาหาร อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๓๓ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๓ ($\bar{X} = ๔.๓๓, S.D = ๐.๖๓$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ความพร้อมของอุปกรณ์ สื่อ โสต เพื่อการอบรม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๔๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๕ ($\bar{X} = ๔.๔๕, S.D = ๐.๖๕$) รองลงมารายการสถานที่ที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๓ ($\bar{X} = ๔.๓๖, S.D = ๐.๗๓$) น้อยที่สุดอาหารมีความเหมาะสม อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๑๙ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๔ ($\bar{X} = ๔.๑๙, S.D = ๐.๗๔$)

๕. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับภาพรวมค่าเฉลี่ยการจัดโครงการการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (ที่สอดคล้องกับการประเมินวิทยฐานะ PA) : ด้านความรู้ของผู้เข้าอบรมและการนำความรู้ไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๓.๙๘ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๘๐ ($\bar{X} = ๓.๙๘, S.D = ๐.๘๐$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ หลัง การอบรม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๔.๓๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๖ ($\bar{X} = ๔.๓๐, S.D = ๐.๖๖$) รองลงมารายการความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ ก่อน การอบรม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๓.๖๘ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๑๖ ($\bar{X} = ๓.๖๘, S.D = ๑.๑๖$)

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๒.๑ วิทยากรอธิบายเฟรมไปมาทำให้ทั้ง และบางเรื่องให้เวลาน้อยไปในการทำความเข้าใจ ไม่เข้าใจจุดแรกก็จะยาวไปเพราะต่อเนื่องกัน

๕.๒.๒ ไม่มีเนื้อหาประกอบและดูแลหน้าจอก็จะทำให้สับสนตามไม่ทันเพราะตัวอย่างของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละสาขาวิชาต่างกัน พอยกตัวอย่างวิชานี้ก็จะแตกต่างจากอีกวิชา ทำให้สับสนว่าควรใช้อย่างไร ควรยกตัวอย่างตั้งแต่ต้นจนจบสัก ๑ วิชา เพื่อให้เห็นแล้วค่อยไปแตกย่อยแต่ละหัวข้อว่าทำไมจึงควรเขียนเช่นนั้น เพราะพอมาจากแตกย่อยที่เข้าใจ ก็จะมาประกบรวมความเข้าใจเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้องตามที่วิทยากรต้องการสื่อไม่ได้เลย

๕.๒.๓ อยากให้บันทึกการอบรมจากหน้าจอคอม เพื่อนำมาใช้ทำสื่อการสอนที่ถูกต้อง

๕.๒.๔ ควรแจกเอกสารที่ใช้ในการอบรมก่อนเริ่มการอบรมเพื่อความสะดวกแก่การจัดทำ ความเข้าใจได้สะดวกและง่ายขึ้น

๕.๒.๕ วิทยากรบรรยายเร็วเกินไป เนื้อหาเยอะ ทำให้ทำแบบฝึกไม่ทัน

๕.๒.๖ เป็นการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการที่ได้รับความรู้มาก

๕.๒.๗ อาหารเครื่องดื่ม สถานที่ ดีมาก

๕.๒.๘ วิทยากร บรรยายได้ความรู้เพิ่มขึ้นมาก ผู้เข้าอบรมก็สนุกสนานอยากให้จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการแบบนี้ขึ้นในต่อ ๆ ไป

ภาคผนวก

ประมวลภาพกิจกรรม

ประมวลภาพกิจกรรม

ประมวลภาพกิจกรรม

ประมวลภาพกิจกรรม

